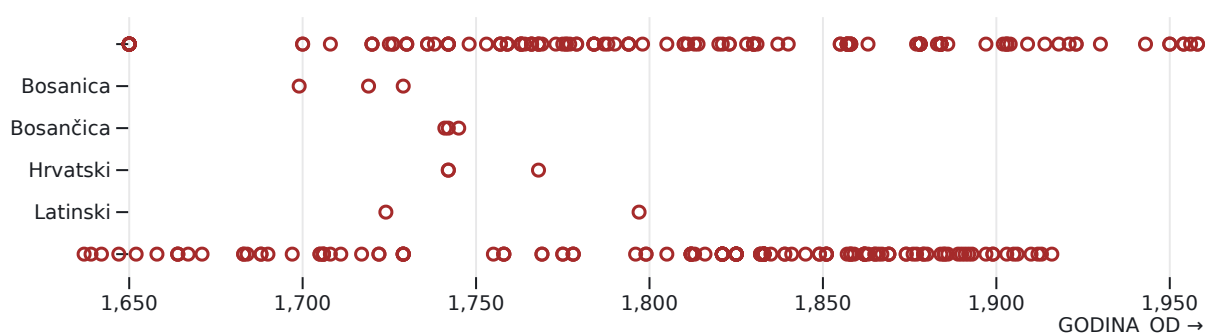

Pismo i jezik

Dokumenti u kojima su zapisani događaji obitelji Ilarić, Jualrić i Bassar **zapisani su na različitim jezicima i pismima**, ovisno o vremenskom razdoblju, osobi koja je vodila evidenciju (svećenik, državni administrator ili druga službena osoba) te o crkvenoj ili državnoj upravi kojoj su pripadali.

Najveći broj izvora su crkvene matica, koje su u većini slučajeva pisane na latinskom jeziku (koristeći latinsko pismo). Na području Bosne, početkom 1700 godine nekoliko matica je pisano bosančicom. Hrvatski jezik i hrvatsko pismo počinju se aktivno koristiti tek potkraj 1800 godine.

→ Zapisi su zabilježeni u sveukupno 347 izvora (matica, popisa, dokuemnata i dr.), a korištene su sljedeće jezično-pismene kombinacije:

- **Latinski jezik – latinska abeceda / pismo**
(bez slova J, U, W; bez dijakritika)
- **Bosanski/hrvatski jezik – hrvatska latinična abeceda**
(30 slova, uključuje slova s dijakritičkim znakovima: č, ć, đ, š, ž...)
- **Bosanski/hrvatski jezik – bosančica** (varijanta ćirilicnog pisma)
(koristi se za narodnu i crkvenu upotrebu u srednjem vijeku i Osmanskom periodu)
- **Talijanski jezik – talijanska verzija latinične abecede**
(bez č, ć, đ itd.; specifična pravila izgovora i ograničena upotreba slova poput J, K, W, X, Y)

Zato je važno razlikovati pojmove **jezik** i **pismo**, jer oni nisu istoznačni.

- **Jezik** je sustav kojim ljudi govore, npr. **latinski, hrvatski, talijanski**.
- **Pismo** je način na koji se jezik zapisuje, npr. **latinica, bosančica, ćirilica**.

Jedan jezik može se zapisivati na više pisama (npr. hrvatski latinicom ili bosančicom), a jedno pismo može se koristiti za više jezika (npr. latinica za hrvatski, latinski i talijanski).